

lem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling), idet han selv erklærede at ville og, som jeg tror, ogsaa opfordrede sine Medningsfæller til at stemme for Forslaget fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage). Det er dog et Tillob til en Forhandling. Men hvad vilde der opnaas derved? Derved vilde opnaas, ikke at vi kom ind paa en Brandevins- og Skat, det har den høitærede Minister allerede bemærket, at blot Forhandlingen derom vilde udsætte Traktatens Godkendelse saa længe, at Tiden vilde gaa tabt. Men det er det andet Punkt i det ærede Medlems Forslag, som har Betydning, at man skulde lade et Beløb af 2,675,000 eller med et rundt Tal 2,700,000 Kr. være uden Dækning og søge Dækning paa en hvilken som helst Maade for Resten. Det er Hovedpunktet deri, og nu Flertallets Standpunkt? Vi begjære en øieblikkelig Nedsættelse af Krigsskattens Beløb foruden Handelsstraktatens Virkning, det bliver tilfammen i dette Dieblit 4,100,000 Kr. Naar man nu stiller sig paa det Punkt, saa ere vi allerede komne saa vidt, som den spanske og den danske Regjering vare i Oktober i Fjor, hvor de havde nærmet sig betydelig til hinanden. Dersom det er det ærede Medlems Mening, naar han har opfordret os til at stemme for Forslaget fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, saa er der derigjennem, som jeg sagde for, gjort et Tillob til en Forhandling. Jeg kan kun beklage, at det ærede Medlem selv ikke har forfulgt denne Sag videre, eller at den ikke er bleven optaget fra anden Side. Det ærede Medlem har ligejom Ministeren fortabt sig i en Polemik mod Flertallet og Flertallets Hovedstandpunkt i Stedet for at fortsætte en Forhandling paa dette Standpunkt. Det er de to Ting, jeg heder saitholdt, at man ikke fra Flertallets Side vil stemme for Godkendelsen af Traktaten, uden naar Toldloven er gennemført, og for det Andet maa den Toldlov, som da bliver tilveiebragt, fornuftigvis — det ere jo Alle enige om, den høitærede Minister ogsaa — være saaledes indrettet, at den ikke udtrækker andre Love og er afhængig deraf; thi ellers vil den fra Flertallets Side ikke kunne betragtes som en endelig bindende Overenskomst. Nu sagde den høitærede Minister rigtignok i sit første Foredrag: Vi staa jo aldeles paa samme Standpunkt og forhandle Toldloven ligesaa godt, efter at vi have givet vort Samtykke til Traktaten, og have samme Udsigt til at komme overens om den. Ja, det er fuldkommen sikkert, at vi have den samme Udsigt, men denne Udsigt var overordentlig ringe, for Traktaten blev forelagt, og den vil under

den nuværende Regjering være ligesaa ringe fremdeles. Den Tid er forbi, da vi fra dette Things Side vilde overfor en Regjering nøies med en saadan moralisk Forpligtelse, som Regjeringen indgik i 1864 med Hensyn til Krigsskatten, og Alle forstode jo dengang, hvad Krigsskatloven var, at det kun var en Lov, som havde til Diemed, vel ikke at dække Udgifterne under Krigen, efter som Krigen da var til Ende, men at yde et væsentligt Bidrag til de Udgifter, som Krigen havde foranlediget, men en Lov, som selvfølgelig efter sit Navn og sin Natur og de Udtalelser, som fremkom, da Ministeren forelagde Loven, maatte ophøre i det Dieblit, da de finansielle Virkninger af Krigen vare endte. Den Slags Godtroenhed overfor en Regjering ere vi imidlertid vænnede af med. Vi nære ingensomhelst Forventning eller Haab om, at vi, hvis vi vedtage Handelsstraktaten i Dag, skulde faae en Toldlov i Morgen eller blot have den samme Udsigt til at faae en Toldlov gennemført.

De mange Bemærkninger, der ere fremkomne fra den meget ærede Ministers Side og ogsaa fra Mindretallets Ordførers Side mod Flertallets Standpunkt, nøde mig imidlertid til at gaa noget nærmere ind paa de Spørgsmaal, som her ere reiste. Jeg kan i saa Henseende i mange Punkter henholde mig til, hvad der er fremkommet fra andre ærede Medlemmers Side, og skal navnlig ikke fordybe mig i de indgaaende finansielle Opgjørelser, der ere fremfattede, saavel af den høitærede Minister som af den ærede Ordfører for Mindretallet (Scharling) og igaar af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), men jeg skal dog kun med Hensyn til disse finansielle Opgjørelser gjøre opmærksom paa, at de i Virkeligheden stemme meget nær sammen, hvilket ogsaa er nødvendigt, da de have den samme Lækræfte til Udgangspunkt, og det vilde være en Feilregning, hvis de ikke stemmede. De stemme deri, at Formuefremgangen er 8 Mill. Kr. med et rundt Tal, naar man regner Jernbanerne med til deres fulde Beløb, og 4½ Mill. Kr., naar man ikke regner mere end de sjællandske Jernbaner med, men hvis man følger den sædvanlige Fremgangsmaade og regner de jydsk-sjyenske Baner med til deres halve Beløb, saa bliver Formuefremgangen omtrent 6 Mill. Kr. Disse tre Ting kan ikke bestrides fra nogen af Siderne, og naar der strides om, hvilke af disse Betragtninger man skal lægge til Grund, saa dreier det sig kun væsentlig om, hvilken Betydning man skal tillægge de jydsk-sjyenske Baner. Jeg ser ikke, hvorfor man ved denne Leilighed vil sætte de jydsk-sjyenske Baner omtrent lig Kul